

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 936

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 581 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	2-5
Decizia nr. 590 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, și ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014.....	6-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.047. — Hotărâre privind aprobarea stemei orașului Baia Sprie, județul Maramureș	9
1.054. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Axente Sever și Laslea, județul Sibiu	10-11
1.077. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Gârbova, Sălciuma și Șona, județul Alba	11-13
1.080. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Berteștii de Jos, Surdila-Găiseanca, Surdila-Greci și Vișani, județul Brăila	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 581**

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Florin Ionuț Druțu în Dosarul nr. 4.503/196/2014 al Judecătoriei Brăila — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 240D/2014.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 595D/2014, nr. 596D/2014, nr. 610D/2014, nr. 635D/2014, nr. 637D/2014, nr. 639D/2014, nr. 643D/2014, nr. 646D/2014 și nr. 684D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Sever Teodorescu în Dosarul nr. 334/42/2014 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Iosif Cojan în Dosarul nr. 1.475/89/2014 al Tribunalului Vaslui — Secția penală, de Cristian Turcu, Ionel Pisău și Marius Panfile în dosarele nr. 1.047/121/2014, nr. 780/121/2014 și nr. 1.065/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția penală, de Aurel Roba în Dosarul nr. 410/235/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală, de Iulian Niculae în Dosarul nr. 1.369/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală, de Romeo Petre Făgărașu în Dosarul nr. 3.373/280/2014 al Tribunalului Argeș — Secția penală și de Romică Chiru în Dosarul nr. 3.117/196/2014 al Judecătoriei Brăila — Secția penală.

4. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Iulian Niculae, iar pentru autorul excepției Romeo Petre Făgărașu se prezintă apărătorul ales Victor Gafiuc. Lipsesc ceilalți autori ai excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 240D/2014, nr. 595D/2014, nr. 596D/2014, nr. 610D/2014, nr. 635D/2014, nr. 637D/2014, nr. 639D/2014, nr. 643D/2014, nr. 646D/2014 și nr. 684D/2014 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Apărătorul ales Victor Gafiuc și autorul excepției Iulian Niculae arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 595D/2014, nr. 596D/2014, nr. 610D/2014, nr. 635D/2014, nr. 637D/2014, nr. 639D/2014, nr. 643D/2014, nr. 646D/2014 și nr. 684D/2014 la Dosarul nr. 240D/2014, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului ales Victor Gafiuc, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru argumentele invocate în fața Tribunalului Argeș — Secția penală.

10. Autorul excepției Iulian Niculae arată că lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

11. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă deciziile Curții Constituționale nr. 365/2014 și nr. 385/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

12. Prin încheierile din 19 și 31 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 4.503/196/2014 și nr. 3.117/196/2014, **Judecătoria Brăila — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Florin Ionuț Druțu și Romică Chiru cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

13. Prin Sentința nr. 100 din 15 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 334/42/2014, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Sever Teodorescu cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

14. Prin Încheierea din 11 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.475/89/2014, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Iosif Cojan cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

15. Prin sentințele penale nr. 289/F din 28 martie 2014, nr. 497/F din 8 mai 2014 și nr. 663 din 23 iunie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.047/121/2014, nr. 780/121/2014 și nr. 1.065/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Cristian Turcu, Ionel Pisău și Marius Panfile cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

16. Prin Decizia penală nr. 73 din 5 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 410/235/2014, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea**

nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Aurel Roba cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

17. Prin Sentința penală nr. 387 din 5 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.369/93/2014, **Tribunalul Ilfov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Iulian Niculae cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

18. Prin Încheierea din 19 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.373/280/2014, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Romeo Petre Făgărașu cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

19. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 încalcă principiile privind aplicarea legii penale mai favorabile, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât nu permit reducerea pedepsei aplicate printr-o hotărâre rămasă definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, dacă respectiva pedeapsă nu depășește maximul special prevăzut de noul Cod penal. Arată că textul de lege criticat îngrădește, astfel, aplicarea art. 15 din Codul penal din 1969 referitor la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Consideră că orice modificare a instituțiilor cu natură mixtă trebuie să fie însoțită de o repunere în discuție a cauzelor definitiv judecate pentru a asigura tuturor persoanelor condamnate definitiv beneficiul legii penale mai favorabile.

20. **Judecătoria Brăila — Secția penală, Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul Vaslui — Secția penală, Tribunalul Galați — Secția penală, Tribunalul Cluj — Secția penală, Tribunalul Ilfov — Secția penală și Tribunalul Argeș — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 este neîntemeiată.

21. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 sunt constituționale. În acest sens arată că soluția legislativă criticată este justificată de necesitatea asigurării unui echilibru între principiile de rang constituțional vizând separația puterilor în stat, legalitatea pedepsei și neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, având următorul cuprins: „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.*”

26. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitor la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 referitor la legalitatea pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012, reținând că autorii acesteia critică încălcarea principiului retroactivității legii penale mai favorabile, identificând simultan, ca lege penală mai favorabilă, atât dispozițiile Codului penal, care a intrat în vigoare la 1 februarie 2014, cât și dispozițiile art. 15 alin. 1 din Codul penal din 1969.

28. Curtea a reținut existența anumitor deosebiri între aplicarea principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei și aplicarea aceluiași principiu în situația în care legea nouă intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

29. Astfel, Curtea a observat că în cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerii definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabilă, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă

(a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 349 din 13 mai 2014).

30. De asemenea, Curtea a observat că numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată fie să depășească maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză.

31. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate, descris mai sus, și a altor drepturi sau valori constituționale care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul, având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare, a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal.

32. În acest sens, Curtea a observat că principiul respectării autorității de lucru judecat este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și în ordinea juridică comunitară și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în *Cauza Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în *Cauza Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

33. De asemenea, Curtea a observat și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care a amintit importanța pe care o deține principiul autorității de lucru judecat atât în ordinea juridică a Uniunii, cât și în ordinile juridice naționale (Hotărârea din 29 iunie 2010, pronunțată în *Cauza C 526/08*, paragraful 26). Acest principiu este expresia principiului securității juridice (Hotărârea din 1 iunie 1999, pronunțată în *Cauza C-126/97*, paragraful 46). Astfel, pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției,

este necesar ca deciziile judecătorești devenite definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare a acestor căi de atac să nu mai poată fi contestate (Hotărârea din 3 septembrie 2009, pronunțată în *Cauza C 2/08*, paragraful 22).

34. Așa fiind, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și cel al separației puterilor în stat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

35. De altfel, și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 1 din 14 aprilie 2014, a statuat că, potrivit noii soluții legislative, consacrate de art. 6 din Codul penal, „singura situație în care autoritatea de lucru judecat a unei pedepse definitiv aplicate mai poate fi înfrântă este aceea în care tratamentul sancționator aplicat excedează limitei maxime prevăzute de legea nouă. Scopul reglementării art. 6 din noul Cod penal este de a oferi suport legal unei pedepse definitive în raport cu noua lege”.

36. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile, Curtea a observat că instanța europeană a statuat că articolul 7 paragraful 1 din Convenție garantează nu numai principiul neretroactivității legii penale mai severe, ci și principiul retroactivității legii penale mai favorabile. Acest principiu este încorporat în regula potrivit căreia, în cazul în care există diferențe între legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și legile penale ulterioare adoptate înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, instanțele trebuie să aplice legea ale cărei prevederi sunt cele mai favorabile inculpatului (Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în *Cauza Scoppola împotriva Italiei* nr. 2, paragraful 109). Așa fiind, instanța de contencios constituțional a tras concluzia că, în aplicarea legii penale mai favorabile, instanța europeană are în vedere situația în care ulterior comiterii unei infracțiuni, dar înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, o nouă lege prevede impunerea unei pedepse mai blânde, în acest caz autorul infracțiunii trebuind să beneficieze de legea penală mai favorabilă. Astfel, în vreme ce o lege dezincriminatoare ulterioară se aplică autorilor faptelor până la momentul executării complete a pedepselor, o lege penală nouă, care reduce sau atenuează pedepsele aplicabile, li se aplică autorilor actelor până în momentul în care condamnarea lor dobândește autoritatea de lucru judecat.

37. Având în vedere cele reținute, Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu contravin principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile prevăzut de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

38. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a observat că autorii excepției deduc neconstituționalitatea textului de lege criticat dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat persoanelor condamnate definitiv, determinat de renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive.

39. Cu privire la această critică, Curtea a apreciat că analiza în cauză pornește de la ipoteza că ambele categorii de

persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat, însă, că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne, astfel, în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată, însă, în Codul penal actual.

40. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror pedeapsă definitivă depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității.

41. În ceea ce privește pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, prin Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, Curtea a constatat că aceste persoane nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că

tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări.

42. Referitor la invocarea prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, prin cele două decizii mai sus menționate, Curtea a constatat că, în motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia se rezumă la a reda textul din Constituție, fără a arăta, în mod concret, în ce constă contrarietatea dintre aceste prevederi constituționale și textul de lege criticat, astfel încât critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută. Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât prevederile constituționale invocate nu susțin prin ele însele neconstituționalitatea textelor de lege criticate.

43. Pentru argumentele expuse mai sus, Curtea nu poate reține nici criticile formulate cu privire la încălcarea prevederilor art. 21 și art. 24 din Constituție. Totodată, art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală nu are incidență în cauza de față.

44. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

45. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

46. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Ionuț Druțu și Romică Chiru în dosarele nr. 4.503/196/2014 și nr. 3.117/196/2014 ale Judecătorei Brăila — Secția penală, de Sever Teodorescu în Dosarul nr. 334/42/2014 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Iosif Cojan în Dosarul nr. 1.475/89/2014 al Tribunalului Vaslui — Secția penală, de Cristian Turcu, Ionel Pisău și Marius Panfile în dosarele nr. 1.047/121/2014, nr. 780/121/2014 și nr. 1.065/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția penală, de Aurel Roba în Dosarul nr. 410/235/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală, de Iulian Niculae în Dosarul nr. 1.369/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală și de Romeo Petre Făgărașu în Dosarul nr. 3.373/280/2014 al Tribunalului Argeș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Brăila — Secția penală, Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalului Vaslui — Secția penală, Tribunalului Galați — Secția penală, Tribunalului Cluj — Secția penală, Tribunalului Ilfov — Secția penală și Tribunalului Argeș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 590

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, și ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, ori ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 95/1.372/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 362D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal și de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Codul penal. Referitor la dispozițiile art. 5 din Codul penal, se arată că prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile. Se subliniază faptul că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. În ceea ce privește dispozițiile art. 6 din Codul penal, se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, se arată că textul criticat reglementează aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile și că acesta nu contravine prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât cele două categorii de persoane condamnate invocate de autorul excepției se află în situații juridice diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 95/1.372/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia**

Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, ori ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate conform prevederilor art. 595 din Codul de procedură penală, ca urmare a intervenirii unei legi penale noi.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele criticate sunt echivoce și lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu arată ce înseamnă aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzelor și, respectiv, după judecarea definitivă a cauzelor, aspect ce a dus la formarea unei practici neunitare la nivelul instanțelor ordinare, în privința aplicării legii penale mai favorabile în ansamblu sau pe instituții autonome. Se arată că din interpretarea celor două decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, Decizia nr. 1 din 14 aprilie 2014 și Decizia nr. 2 din 14 aprilie 2014, se deduc modalități diferite de aplicare a instituției în cauză, Decizia nr. 1/2014 dispunând aplicarea globală a legii penale mai favorabile, în timp ce prin Decizia nr. 2/2014 s-a arătat, referitor la aplicarea prevederilor art. 5 din Codul penal, că prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei. Se susține că o astfel de aplicare diferită a legii penale mai favorabile creează o vădită discriminare între persoanele care au săvârșit infracțiuni și cărora le este aplicată global legea penală mai favorabilă și cele cărora legea penală mai favorabilă le este aplicată pe instituții autonome. Se subliniază faptul că, în majoritatea cazurilor, aplicarea pe instituții a legii penale mai favorabile duce la apariția unei *lex tertia*, ai cărei destinatari beneficiază de un regim juridic mai blând față de persoanele cărora legea penală mai favorabilă li se aplică sub forma legii în ansamblul său. Se observă că această situație este de natură a încălca dreptul la un proces echitabil. Se arată că, pentru aceste motive, prevederile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, și cele ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014, contravin normelor constituționale și celor europene invocate.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că principiul legalității pedepsei impune ca aceasta să aibă susținere legală și după aplicarea ei, nefiind admisă executarea unei pedepse mai mari decât cea prevăzută în legea nouă mai favorabilă. Se arată că reglementarea în Codul penal a aplicării legii penale mai favorabile după rămânerea definitivă a cauzei este justificată de necesitatea asigurării unei egalități de tratament juridic între destinatarii legii penale, respectiv între persoanele condamnate potrivit legii vechi, persoanele care au săvârșit aceleași infracțiuni sub imperiul legii vechi, dar au fost

condamnate definitiv conform dispozițiilor legii noi și cele care au săvârșit aceleași infracțiuni după intrarea în vigoare a legii noi. Referitor la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că diferența de tratament invocată de autorul excepției este justificată de situațiile juridice diferite în care se află cele două categorii de persoane condamnate arătate în critica de neconstituționalitate, unele fiind condamnate definitiv, potrivit prevederilor Codului penal din 1969, iar celelalte fiind judecate și condamnate conform dispozițiilor Codului penal în vigoare. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 365 din 25 iunie 2014 și nr. 379 din 26 iunie 2014.

8. Se susține că prevederile art. 5 alin. (1) din Codul penal nu aduc atingere principiului egalității în fața legii, tuturor persoanelor care au săvârșit infracțiuni, dar nu au fost judecate definitiv până la data intrării în vigoare a Codului penal actual urmând a le fi aplicată legea penală mai favorabilă. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, ori ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că sunt criticate, în realitate, prevederile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, dată pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept vizând mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile în cazul faptelor definitiv judecate, pentru ipoteza unui concurs de infracțiuni, și ale art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014, dată pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept vizând aplicarea legii penale mai favorabile în cazul prescripției răspunderii penale, respectiv dacă prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei, decizii pronunțate conform art. 475 din Codul de procedură penală. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1) din Codul penal: *„În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.”;*

— Art. 6 alin. (1) din Codul penal: *„(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.”.*

12. Autorul excepției susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces

echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 5 din Codul penal, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

14. Având în vedere dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform cărora deciziile Curții sunt general obligatorii de la data publicării în Monitorul Oficial al României și au putere numai pentru viitor, ale art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, precum și faptul că, în prezenta cauză, Curtea Constituțională a fost sesizată prin Încheierea din 15 aprilie 2014 a Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, dată anterioară publicării Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 în Monitorul Oficial al României, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014, a devenit inadmisibilă.

15. Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că dispozițiile legale criticate trebuie privite în coroborare cu cele ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, care prevăd că *„Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximumul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi”*.

16. Curtea a observat că, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, a analizat o serie de critici identice aduse dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, iar cele statuate cu acel prilej se aplică *mutatis mutandis* și cauzei de față.

17. Curtea a reținut existența anumitor deosebiri între aplicarea principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei și aplicarea aceluiași principiu în situația în care legea nouă intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

18. Curtea a constatat că în cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerei definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabilă, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, s-a reținut că legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximumului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă (a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014).

19. De asemenea, Curtea a observat existența anumitor diferențe și în ceea ce privește aplicarea retroactivă a legii noi, ce intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă. Spre deosebire de situațiile tranzitorii propriu-zise, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite.

20. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată fie să depășească maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză.

21. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate la aplicarea legii penale mai favorabile, descris mai sus, și alte drepturi sau valori constituționale, precum principiul securității raporturilor juridice și autoritatea de lucru judecat, care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal.

22. Luând în considerare cele statuate în jurisprudența proprie, dar și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la principiul autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 14 aprilie 2014, excepție de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 95/1.372/2014.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, excepție de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 95/1.372/2014.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

23. Având în vedere că art. 6 din Codul penal, supus criticii de neconstituționalitate în prezentul dosar, reglementează doar aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, iar art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal consfințește renunțarea de către legiuitor la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, s-a apreciat că argumentele pe care se fundamentează soluția pronunțată de Curtea Constituțională în Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014 sunt pe deplin aplicabile și în cauza de față.

24. În ceea ce privește principiul egalității, Curtea a observat că, în mod constant, în jurisprudența sa a statuat că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoge, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă.

25. Curtea a constatat că, în ipoteza analizată, categoriile de persoane invocate nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că se justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic neomogen, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

26. Analizând situația persoanelor condamnate definitiv și a celor în curs de judecată, Curtea a reținut că, în concret, fiecare dintre aceste persoane beneficiază într-un mod efectiv de legea penală mai favorabilă aplicabilă la momentul judecării cauzelor respective. Acest element, alături de caracterul definitiv al condamnărilor, determină diferența dintre situația persoanei condamnate pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969 și persoanele care se află în curs de judecată.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei oraşului Baia Sprie,
judeţul Maramureş**

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema ţării şi sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema oraşului Baia Sprie, judeţul Maramureş, prevăzută în anexa nr. 1*).

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

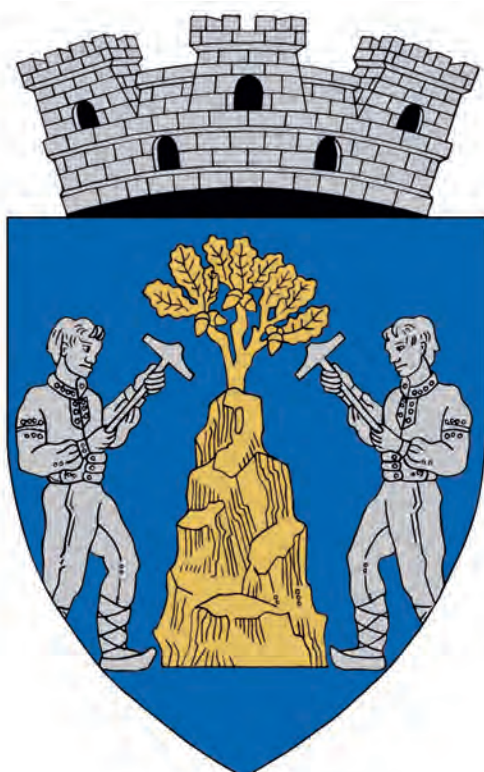
(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
şi administraţiei publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

Bucureşti, 18 noiembrie 2014.
Nr. 1.047.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1ANEXA Nr. 2**STEMA
oraşului Baia Sprie, judeţul Maramureş****DESCRIEREA ŞI SEMNIFICAŢIILE
elementelor însumate ale stemei oraşului Baia Sprie,
judeţul Maramureş****Descrierea stemei**

Stema oraşului Baia Sprie, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite.

În interiorul scutului, dreapta — stânga, se află două figuri de argint, care întruchipează doi bărbaţi îmbrăcaţi în costume naţionale, ţinând în mâini câte un târnăcop.

În mijlocul scutului se află o stâncă din care se ridică un stejar cu trei ramuri, având fiecare câte două ghinde, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu trei turnuri crenelate.

Semnificaţiile elementelor însumate

Cele două figuri simbolizează mineritul ca ocupaţie principală şi tradiţională a locuitorilor oraşului.

Stejarul cu cele trei ramuri face referire la bogăţia silvică în foioase, specifică zonei.

Stâncă reprezintă munţii care străjuiesc oraşul.

Coroana murală cu trei turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraş.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemelor comunelor Axente Sever și Laslea, județul Sibiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Axente Sever și Laslea, județul Sibiu, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

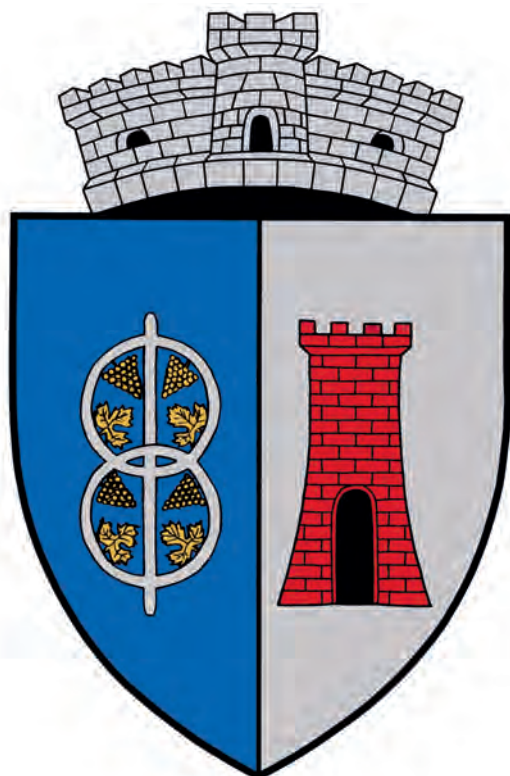
Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 18 noiembrie 2014.
Nr. 1.054.

ANEXA Nr. 1.1*)

ANEXA Nr. 2.1

STEMA comunei Axente Sever, județul Sibiu

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Axente Sever, județul Sibiu

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Axente Sever se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, despicat.

În partea dreaptă, în câmp albastru, se află două cercuri așezate pe verticală, care se întrepătrund, tăiate de un pal, totul de argint, încărcate fiecare cu câte doi ciorchini de strugure și două frunze, de aur.

În partea stângă, în câmp argintiu, se află un turn roșu crenelat cu ușă ajurată negru.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Turnul crenelat face referire la Biserica Evanghelică fortificată cu hramul „Tuturor Sfinților”, monument istoric, construită în anul 1322.

Cele două cercuri simbolizează semnul tipic ce apare pe casele din localitate, reprezentând culturile viticole existente în zonă.

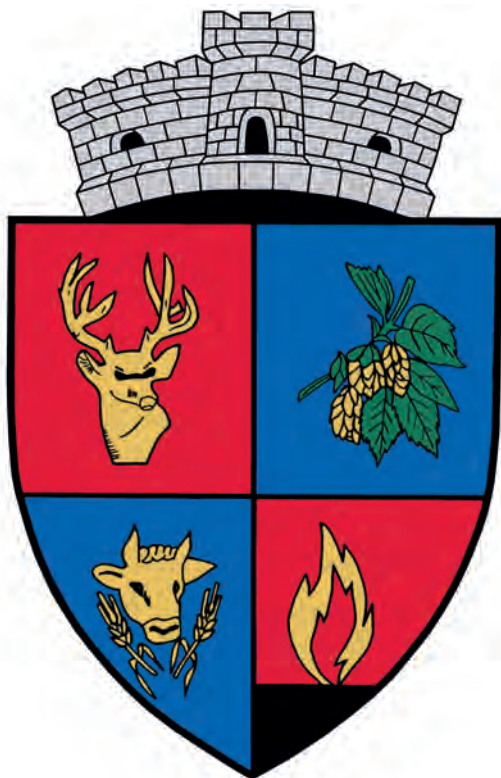
Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.2*)

ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Laslea, județul Sibiu

*) Anexa nr. 1.2 este reprodușă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Laslea, județul Sibiu

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2 stema comunei Laslea se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află un cap de cerb de aur.

În partea superioară, în stânga, în câmp albastru, se află trei flori de hamei de aur cu frunze verzi.

În partea inferioară, în dreapta, în câmp albastru, se află un cap de bovină, flancat de două spice de grâu, totul de aur.

În partea inferioară, în stânga, în câmp roșu, se află o câmpie neagră din care iese o flacără de aur și roșu.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Spicele de grâu și capul de bovină reprezintă ocupațiile de bază ale locuitorilor, agricultura și creșterea animalelor.

Capul de cerb simbolizează bogăția cinegetică a zonei.

Florile de hamei fac referire la plantația de hamei din localitate.

Flacăra ilustrează bogăția solului în gaze naturale.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunelor Gârbova,
Sălciua și Șona, județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Gârbova, Sălciua și Șona, județul Alba, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.3.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.3.

(3) Anexele nr. 1.1—1.3 și 2.1—2.3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

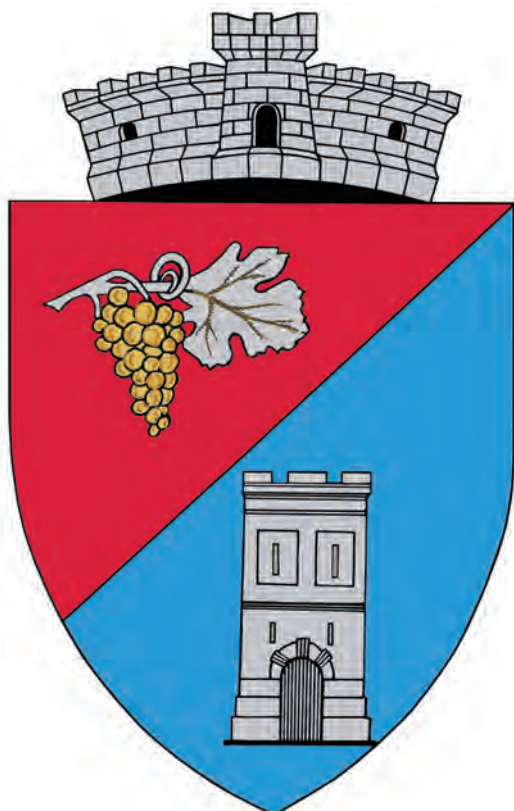
Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 3 decembrie 2014.
Nr. 1.077.

ANEXA Nr. 1.1*)ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Gârbova, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Gârbova,
județul Alba

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1 stema comunei Gârbova se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în diagonală.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află un ciorchine de strugure de aur, atârnat de o ramură de argint, poziționată în fascie, dotată cu un cârcel care se înfășoară pe ea până la baza unei frunze de viță-de-vie, aflată la extremitatea din stânga.

În partea inferioară, în stânga, în câmp albastru, se află un turn de cetate de argint, terminat în două creneluri, dotat cu o poartă boltită, încărcată cu paluri, având deasupra patru ferestre dreptunghiulare, așezate vertical și ajurate negru, două mai mari în partea de sus și două mai mici în cea de jos.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Ciorchinele de strugure simbolizează una dintre îndeletnicirile de bază ale locuitorilor, viticultura.

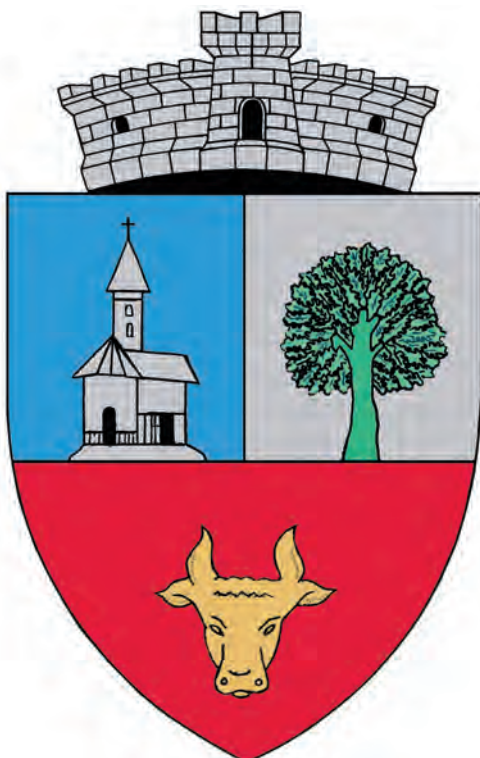
Turnul de cetate evocă „Turnul Slăninilor”, construit în secolele al XIII-lea—al XIV-lea și declarat monument istoric.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.2*)ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Sălciua, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Sălciua,
județul Alba

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2 stema comunei Sălciua se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și despicat în partea superioară.

În partea superioară, în dreapta, în câmp albastru, se află o biserică în profil spre senestra din argint, cu pridvor având intrare laterală neagră, cu absida laterală străpunsă de o fereastră arcuită neagră, având naosul înălțat printr-o turlă cu două ferestre arcuite, suprapuse, cu acoperiș conic purtând o cruciuliță.

În partea superioară, în stânga, în câmp argintiu, se află un stejar verde.

În vârful scutului, în câmp roșu, se află un cap de bovină de aur, cu coarnele poziționate în pal și cu vârfurile ușor curbate spre exterior.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Biserica reprezintă lăcașul de cult din lemn aflat în localitate, declarată monument istoric.

Stejarul simbolizează bogăția silvică a zonei.

Capul de bovină face trimitere la una dintre ocupațiile de bază ale locuitorilor, creșterea animalelor.

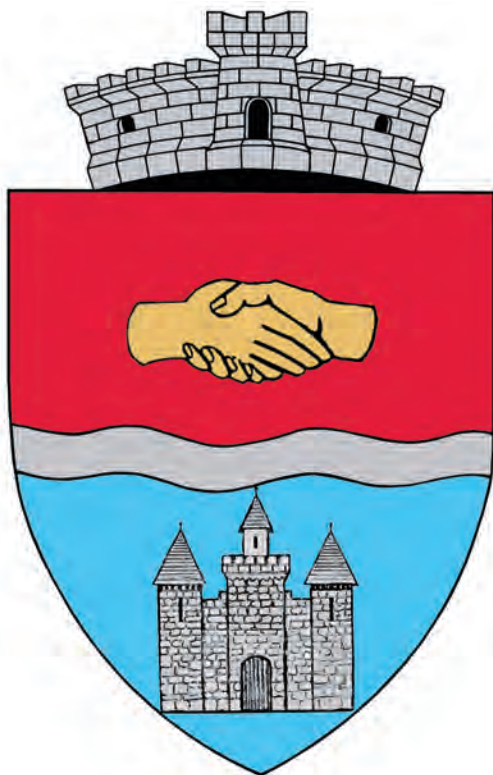
Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.3*)

ANEXA Nr. 2.3

STEMA
comunei Șona, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Șona,
județul Alba

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.3 stema comunei Șona se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară, în câmp roșu, se află două mâini de aur care se strâng.

În vârful scutului, în câmp albastru, se află o cetate de argint zidită cu negru și crenelată, cu două turnuri laterale circulare, străpunse de câte o fereastră de tragere îngustă și înaltă, neagră, având acoperișuri conice, cu donjonul central străpuns de o intrare arcuită și înălțat printr-un turnuleț având un acoperiș conic, străpuns de o fereastră de tragere îngustă neagră.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brâuul undat reprezintă râul Târnavă.

Cele două mâini care se strâng fac referire la conlocuirea dintre români și sași.

Cetatea simbolizează castelul de la Sânmiclăuș al familiei Bethlen, monument istoric din secolul al XVII-lea.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.3 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea stemei comunelor Berteștii de Jos,
Surdila-Găiseanca, Surdila-Greci și Vișani, județul Brăila**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Berteștii de Jos, Surdila-Găiseanca, Surdila-Greci și Vișani, județul Brăila, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.4.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.4.

(3) Anexele nr. 1.1—1.4 și 2.1—2.4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 3 decembrie 2014.
Nr. 1.080.

ANEXA Nr. 1.1*)ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Berteștii de Jos, județul Brăila

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Berteștii de
Jos, județul Brăila

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Berteștii de Jos se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint și despicat în partea superioară.

În partea superioară, în dreapta, pe fond verde, se află un mănunchi de spice de grâu de aur.

În partea superioară, în stânga, pe fond roșu, se află un stejar smuls, cu coroana compusă din patru ramuri, dotate cu nouă frunze și șase ghinde, totul de aur.

În partea inferioară, pe fond albastru, se află un pește de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brăul undat reprezintă lacul Berteasca, râul Călmățui care străbate localitatea și fluviul Dunărea, care se află la mică distanță de comună.

Mănunchiul de spice de grâu face referire la ocupația de bază a locuitorilor, agricultura.

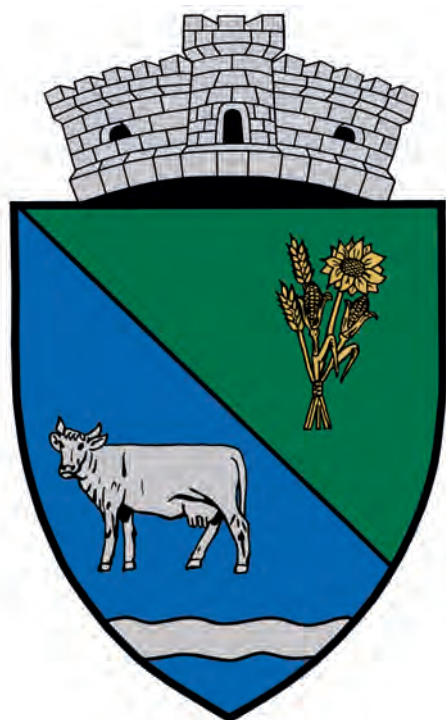
Stejarul simbolizează pădurea Vișoara din zonă, declarată rezervație forestieră națională.

Peștele evocă bogăția piscicolă a localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.2*)ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Surdila-Găiseanca, județul Brăila

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Surdila-
Găiseanca, județul Brăila

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Surdila-Găiseanca se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în bandă.

În partea superioară, în stânga, în câmp verde, se află un mănunchi compus din două spice de grâu, doi știuleți de porumb și o floarea-soarelui, totul de aur.

În partea inferioară, în stânga, în câmp albastru, se află o bovină de argint, iar în vârful scutului se află un brâu undat de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Spicele de grâu, știuleții de porumb și floarea-soarelui simbolizează una din principalele ocupații de bază a locuitorilor, agricultura, iar cifra acestora indică numărul satelor care alcătuiesc comuna.

Bovina evocă o altă ocupație de bază a locuitorilor, creșterea animalelor.

Brăul undat reprezintă hidrografia localității, râurile Buzău și Călmățui.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.3*)ANEXA Nr. 2.3

STEMA
comunei Surdila-Greci, județul Brăila

*) Anexa nr. 1.3 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Surdila-Greci,
județul Brăila

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.3, stema comunei Surdila-Greci se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În câmpul superior, pe fond roșu, se află un vultur de argint, cu ciocul negru, redat din față, cu capul conturnat, cu aripile deschise și așezate în fascie, stând cu picioarele pe un postament de argint sub formă de paralelipiped.

În câmpul inferior, pe fond albastru, se află patru spice de grâu de aur, încrucișate și dispuse în evantai.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

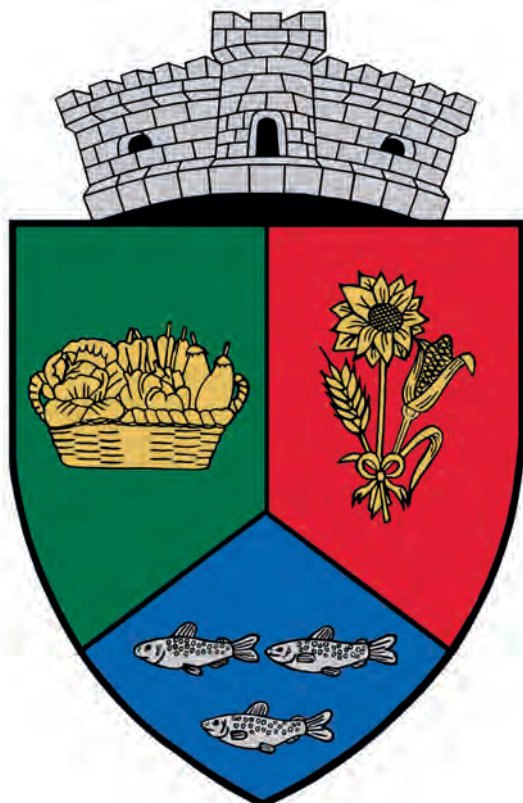
Vulturul face trimitere la Monumentul eroilor din comună, ridicat pentru a oglindi memoria celor căzuți pe câmpul de luptă și pentru a celebra participarea la Războiul de Independență și la Primul Război Mondial.

Spicele de grâu reprezintă principala ocupație a locuitorilor, agricultura, iar cifra lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.4*)ANEXA Nr. 2.4

STEMA
comunei Vișani, județul Brăila

*) Anexa nr. 1.4 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Vișani, județul
Brăila

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.4, stema comunei Vișani se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În partea dreaptă, pe fond verde, se află un coș împletit de formă trapezoidală, cu baza mare în sus, cu marginea șnurată, cu două toarte pe flancuri, încărcat cu o varză, cinci ardei, două roșii și două vinete, totul de aur.

În partea stângă, pe fond roșu, se află un spic de grâu, o floarea-soarelui mai înaltă și un știulete de porumb, care se încrucișează spre partea de jos și prinse cu o fundă la punctul lor de intersecție, totul de aur.

În vârful scutului, pe fond albastru, se află trei pești de argint, poziționați 2:1.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Coșul de legume, spicul de grâu, floarea-soarelui și știuletele de porumb reprezintă ocupațiile de bază ale locuitorilor, legumicultura și agricultura.

Peștii ilustrează bogăția piscicolă a zonei, iar cifra lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

